

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 281
din 28.04.2009

Dosar nr: 95/2009

Petiția nr: 2252/20.02.2009

Petent: E S

Reclamat: M B

Obiect: trimiterea unui SMS cu conținut antisemit

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. E S

I.2. Numele și domiciliul reclamatei

I.2.1. M B

II. Obiectul sesizării

Petentul, prin *Petiția nr. 2252/20.02.2009*, (fila 1 din dosar) arată că a fost acuzat de reclamată că folosește „metode jidănești”.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul consideră discriminatoriu mesajul trimis de reclamată care îl acuză că folosește „metode jidănești”.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 24.03.2009 (filele 4 și 5 din dosar).

La audierea din 24.03.2009 s-a prezentat petentul.
Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petentul, prin petiție, arată că a primit un SMS de la fosta soție, de care a divorțat în 2006, prin care este acuzat că folosește „metode jidănești”.

A depus la dosar textul SMS-ului primit de la telefonul cu nr. +4 care conține următoarele: „Numai tu folosești metode jidănești, ele [referire la cei doi copii născuți din căsnicie] sunt De-a întregul ale mele, cu bune și rele B !” (fila 6 din dosar).

Prin adresa înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 3523/30.03.2009 (filele 14-18 din dosar), petenta arată nu a avut sentimente rasiste față de petent, nu este antisemit. „După 10 ani de căsătorie cu un evreu, cu care am 2 copii ce au și cetățenie israeliană, și care urmează cursurile Școlii Lauder, școală care, practic, se achită, indirect, din pensia lor alimentară, nu pot spune decât că este vorba de efectele unui divorț tensionat și cu repetate amenințări la adresa persoanei mele concretizate în plângeri de acest gen”.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul, aparținând comunității evreiești, a primit un SMS de la fosta soție de care a divorțat în anul 2006, prin care a fost acuzat că folosește „metode jidănești”.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.”

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau

exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată, prevede: „Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”.

Opinia majoritară exprimată de Asztalos Csaba Ferenc, Panfile Anamaria, Truinea Paula Roxana, Vasile Monica:

Expresia „metode jidănești” utilizată de reclamată în SMS-ul trimis petentului, fost soț, are conotații antisemite.

În speță nu se poate reține incidența art. 15 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, deoarece fapta nu a fost săvârșită în public.

În soluționarea prezentei petiții Colegiul director analizează raportul dintre două drepturi fundamentale: dreptul la respectarea vieții private și de familie, respectiv interzicerea discriminării.

Apreciem că în cazul de față ne situăm în sfera unor relații a vieții private și de familie, a relației dintre două persoane divorțate care au copii și care se află într-un litigiu privitor la bunurile rezultate din căsătorie.

Conform art. 8 alin. (2) din **Convenția europeană a drepturilor omului și a libertăților fundamentale**, orice ingerință în viața privată trebuie să fie prevăzută de lege și necesară într-o societate democratică pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirii faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

Condiția reglementării legale este îndeplinită prin art. 2 alin. (4) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**.

Considerăm că o astfel de ingerință nu este necesară într-o societate democratică deoarece ar depăși limitele dreptului la respectarea vieții private având în vedere raportul dintre petent și reclamantă.

Nu sunt aplicabile în speța de față considerentele din cazul WITSCH împotriva GERMANIEI (nr. 7485/03, 13 decembrie 2005) aplicantul, citind un articol despre Holocaust, a trimis o scrisoare autorului articolului, punând sub semnul întrebării cele afirmate, negând astfel genocidul evreilor. Cele două cazuri nu sunt comparabile. În cazul WITSCH împotriva GERMANIEI suntem în prezența unei relații sociale dintre autorul unui articol despre Holocaust, politicieni și un cetățean care își exprimă un punct de vedere cu privire la un fapt istoric real. Deci, nu putem vorbi de relații de familie între părți, ca și în cazul supus soluționării Consiliului.

Pentru considerentele de mai sus, Colegiul director califică expresia folosită de reclamată în SMS-ul trimis petentului ca având conotații antisemite dar aplicarea legii în acest caz ar constitui o ingerință a statului care nu este necesară într-o societate democratică și care ar încălca dreptul la respectarea vieții private.

Opinia majoritară concurentă exprimată de Ioniță Gheorghe:

Apreciez că ne aflăm în domeniul strict al spațiului privat iar competența noastră se oprește la acest stadiu. A accepta ca orice dialog, întâmplare, survenite în cadrul familial (privat) și adus la cunoștința autorităților statale de către un membru al acelei familii, poate fi analizat și, eventual, constatat ca având caracter contravențional (discriminator), acest fapt ar conduce la ideea de ingerință a statului în viața privată ceea ce este de neacceptat pentru o societate democratică.

Scurtele fraze aduse la cunoștință, de către petent, nu sunt suficiente pentru a ne forma o idee completă asupra conținutului dialogului scris dintre cei doi foști soți, ceea ce denotă o eventuală solicitare de punere la dispoziție a întregului material ceea ce, de asemenea, ar fi de neadmis.

Opinia separată exprimată de Haller István:

Consider că un SMS care acuză o persoană că folosește „metode jidănești” reprezintă hărțuire, fiind un comportament pe criteriu de etnie care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant, ofensiv.

Cele invocate de reclamată nu reprezintă o justificare obiectivă a acestui tratament, arată doar o justificare emotivă.

Justificarea obiectivă include existența unui scop legitim, atins prin metode adecvate și necesare.

Privind justificarea obiectivă, prin jurespundența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a enunțat următoarele principii:

- **Convenția** nu interzice orice tratament diferențiat, ci doar acel tratament diferențiat care nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, având în vedere faptul că de multe ori statele trebuie să adopte legi care prevăd un tratament diferențiat, menit să corecteze inegalitățile faptice; justificarea trebuie să fie analizată în relație cu scopul legitim și efectele măsurii în cauză (*Cazul „referitor la unele aspecte ale legislației cu privire la limba educației în Belgia” împotriva Belgiei*, 23 iulie 1968);
- prin discriminare se înțelege un tratament diferențiat al persoanelor aflate în situații comparabile, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă; art. 14 din **Convenție** nu interzice statelor membre să trateze grupurile diferențiat în maniera de a corecta inegalitățile faptice; în anumite circumstanțe absența unui tratament diferențiat reprezintă o violare a dispoziției în cauză; poate fi discriminatorie aceea politică sau măsură generală care prejudiciază în mod disproporționat un grup de persoane, chiar dacă măsura nu vizează în mod specific acel grup; o discriminare

potențială poate rezulta dintr-o situație faptică (*D.H. și alții împotriva Cehiei*, 13 noiembrie 2007, *Sampanis și alții împotriva Greciei*, 5 iunie 2008);

- justificarea obiectivă și rezonabilă trebuie să urmărească un scop legitim, și măsura aplicată trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit; în cazul tratamentului diferit bazat pe rasă, culoare sau origine etnică noțiunea de justificare obiectivă și rezonabilă trebuie interpretată într-o manieră cât se poate de strictă (*D.H. și alții împotriva Cehiei*, 13 noiembrie 2007, *Sampanis și alții împotriva Greciei*, 5 iunie 2008).

Constat totodată că scopul SMS-ului, trimis la mai bine de 2 ani de la divorț, a fost exclusiv hărțuirea, neconținând nici o informație relevantă. Acuzația privind folosirea „metodelor jidănești” continuă prin negarea legăturii naturale dintre petent și cei doi copii (care „sunt De-a întregul ale mele, cu bune și rele Bogdănescu!”).

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, nu poate fi invocat caracterul privat al SMS-ului.

În cazul WITSCH împotriva GERMANIEI (nr. 41448/98, 20 aprilie 1999) aplicantul a trimis scrisori către politicieni în care a negat existența Holocaustului, dorind să obțină modificarea legislației considerate a fi antidemocratice care sancționează penal incitarea la ură rasială. Pentru cele afirmate a fost condamnat la patru luni închisoare cu suspendare. CEDO a considerat că aplicația este inacceptabilă, Curtea nu a protejat informația trimisă sub forma de scrisoare.

În cazul WITSCH împotriva GERMANIEI (nr. 7485/03, 13 decembrie 2005) aplicantul, citind un articol despre Holocaust, a trimis o scrisoare autorului articolului, punând sub semnul întrebării cele afirmate, negând astfel genocidul evreilor. A afirmat că nici Hitler, nici Partidul Național Socialist al Muncitorilor din Germania nu a dat ordin privind exterminarea evreilor, nimeni nu a reușit să producă o dovadă în acest sens. Destinatarul a trimis scrisoarea în cauză poliției, dar a refuzat să depună plângere penală. În aceste condiții scrisoarea a fost arătată de poliție unei victime a Holocaustului, care a și formulat plângerea penală. Aplicantul a fost condamnat la trei luni închisoare. CEDO a considerat că aplicația este inacceptabilă, Curtea nu a protejat informația trimisă sub forma de scrisoare.

În consecință, faptele prezentate de petent reprezintă hărțuire conform art. 2 alin. 5 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare**, republicat, ducând la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant, ofensiv pe criteriul etnic.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu cinci voturi pentru și unul împotriva ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele sesizate nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte ✓

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE MONICA – Membru

Data redactării 13.05.2009

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

